

niænd. Det vil sees, at det er derpaa, Udvalget især har rettet sine Bemærkninger. Det er her første Gang, vi støde paa denne Bestemmelse om Formanden, og det er altsaa her, det vil finde sin Afgjørelse, om Saadanne skulle benyttes eller ikke. Vedtages Forslaget af Udvalget under Nr. 4, vil der ikke være Brug for Formændene, og deraf afhænger ogsaa en heel Deel af de følgende Forslag. Forkastes dette Forslag, bliver man ved Lovforslaget, og saa bortfalder ogsaa, som den tæredede Formand har nævnt, et stort Antal af de følgende Forslag. — Forslaget under Nr. 5 er ikke Andet end en Redaktionsændring, idet Flere have fundet, at den Maade, hvorpaa det sidste Stykke i § 2 er affattet, er noget tung. Denne Affattelse er fremkommen ganske naturligt ved at benytte de der nævnte Loves egen Titel, men det kan dog gjerne være tilladt at stille det op saaledes, at det falder noget lettere. Ved Siden af den kongelige Resolution af 29de December 1857 § 1 er derhos af os citeret Bekjendtgjørelsen af 31te December 1857, ved hvilken denne Resolution er bragt til almindelig Kundskab, og som vil være lettere at finde for dem, der ønske at gjøre sig bekjendt dermed. — Under Nr. 6 foreligger der et Forslag af et enkelt Medlem af Udvalget, som jeg skal overlade til ham nærmere at begrunde. Jeg mener for det Første, at dette Forslag ikke staaer i nogen Forbindelse med Forslaget om ikke at benytte nogen Formand ved Burderingsforretningerne, og dernæst have Udvalgets øvrige Medlemmer overhovedet ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Det gaaer ud paa, at, hvad her er sagt om, at de Mænd, der udnævnes, skulle afgive en skriftlig edelig Forsikkring om, at de efter yderste Evne og med Samvittighedsfuldhed ville røgte det dem betroede Svær, skulde falde bort. En saadan edelig Forsikkring har jo hidtil været foreskrevet i dette Tilfælde, og disse Eder ere forekomne langt oftere, end Tilfældet vil blive for Fremtiden, idet det hidtil har været en Regel, at enhver enkelt Burderingsforretning skulde beediges af dem, der have udført den. Efter det foreliggende Lovforslag bliver der dog kun Tale om, at de een Gang, nemlig naar de udnævnes — og

de udnævnes for 3 Aar — have at afgive en skriftlig edelig Forsikkring til den Autoritet, som har udnævnt dem. Det kan jo være meget rigtigt at søge at begrænse Brugen af Eder, men at gaae saa vidt, ved enhver Leilighed, hvor det er muligt, at ville afflasse Eder, tror jeg ikke er rigtigt. Man bestikter her Mænd til at være Dommere over deres Medborgeres Belsærdssager, og det er vist ikke urigtigt, at de advares om at gaae frem med Alvor og Samvittighedsfuldhed i slige Sager. En saadan forudgaaende edelig Forsikkring vil heller ikke Andet end kunne have en betydelig Virkning paa Mændene i ethvert Tilfælde, idet jeg antager, at Formen for Burderingsforretningernes Affattelse vistnok bør være den, at den afgives i Genhold til den engang af Mændene afgivne edelige Forsikkring. — Til § 5 er der stillet et Forslag, som er fremkaldt ved Uttringer her i Salen under denne Sags 1ste Behandling. Der blev nemlig da gjort opmærksom paa, at det ikke vilde være tilstrækkeligt, at Mænd ikke maatte vurdere Eiendomme, som tilhørte deres Slægtninge i op- og nedstigende Linie eller første Sidelinie, det vil altsaa sige: Sødskende i Almindelighed, men at det burde udstrækkes videre, nemlig til anden Sidelinie, som omfatter Sødskendebørn. Udvalget har antaget, at det kunde være rigtigt at tage Hensyn til denne Bemærkning, og har derfor foreslaaet, at der skulde indskydes: „eller anden Sidelinie“. — Forslaget under Nr. 8 indeholder en næiere Udvikling af Udvalgets Mening om, hvorledes Burderingsforretninger skulle ordnes, naar man ikke ved dem vil benytte nogen Formand. De her foreslaaede Bestemmelser ere tildeels nødvendige, naar man vil have en saadan Ordning, og de ere i mange Punkter stemmende med det foreliggende Lovforslag. Der er tilføjet nogle enkelte næiere Bestemmelser, som man har antaget vilde være hensigtsmæssige og kunde finde deres Plads ved denne Leilighed. Jeg tror ikke, at der med Hensyn til Enkeltheberne er Noget, som trænger til nærmere Forklaring. Kun skal jeg bemærke, at der ved § 7 b er gjort en Tilføjning angaaende visse Tvangsmidler, der skulde kunne anvendes imod Mændene, naar de ikke op-